

A close-up portrait of Catherine, Princess of Wales, smiling warmly. She has long, wavy brown hair and is wearing a purple button-down shirt and large gold earrings. The background is a soft, out-of-focus grey.

ROBERT JOBSON

ikar

CATHERINE,
PRINCEZNÁ Z WALESU

ROBERT JOBSON

CATHERINE,
PRINCEZNÁ Z WALESU

Preložila Andrea Vargovčíková

Robert Jobson
CATHERINE, THE PRINCESS OF WALES

Text copyright Robert Jobson © 2024
Originally published in the English language in the UK
by John Blake Publishing, an imprint of Bonnier Books UK Limited, London.
The moral rights of the Author have been asserted.
Jacket design by Jake Cook
Author photograph © Robert Jobson
Jacket photographs © Getty Images
Translation © 2025 by Andrea Vargovčíková
Slovak edition © 2025 by IKAR, a.s.

Z anglického originálu Catherine, the Princess of Wales
(Bonnier Books, Štokholm 2024)
preložila Andrea Vargovčíková.
Redigovala Lenka Kleimanová.
Obálku podľa originálu upravil Augustín Putera.
Technická redaktorka Helena Oleňová.
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s., Bratislava v roku 2025
ako svoju 2 453. publikáciu v elektronickej podobe.
Sadzba a zalomenie do strán ITEM spol. s r. o., Bratislava.

IKAR, a.s.
Miletičova 23
821 09 Bratislava
www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-0099-5

*Nejestvuje nijaká príručka s pravidlami, nič, čo by určovalo,
čo je správne a čo nesprávne – jednoducho sa musíte rozhodnúť
a čo najlepšie sa postarať o svoju rodinu.*

CATHERINE, PRINCEZNÁ Z WALESU, V PREJAVE O MATERSTVE
NA PÔDE KRÁĽOVskej VYSOKEJ ŠKOLY PÔRODNÍKOV
A GYNEKOLÓGOV 23. MARCA 2017

PREDSLOV

*Všetci, ktorí čelíte tejto chorobe, v akejkoľvek forme, prosím,
nestrácajte vieru ani nádej. Nie ste v tom sami.*

CATHERINE, PRINCEZNÁ Z WALESU

Štvrtok 22. marca 2024, 18.00 hod.

BBC News at Six, s moderátorkou Sophie Raworthovou

„Princezná z Walesu oznámila, že podstupuje liečbu rakoviny. Práve zverejnila veľmi osobný odkaz, v ktorom vysvetľuje, čo sa deje v posledných týždňoch.“

*Chcela som využiť túto príležitosť, aby som sa vám osobne podakovala za všetky nádherné správy plné podpory a za vaše pocho-
penie v období, keď sa zotavujem po operácii. Ako rodina sme
prežili niekoľko neuveriteľne náročných mesiacov, no mám okolo
seba fantastický tím lekárov, ktorí sa o mňa skvele starajú, a za
to som im nesmierne vďačná.*

*V januári som v Londýne podstúpila závažnú operáciu bruš-
nej dutiny. V tom čase sa predpokladalo, že môj stav nie je rako-
vinový. Operácia bola úspešná. Testy po operácii však preukázali
rakovinu. Preto mi tím mojich lekárov odporučil preventívnu
chemoterapiu. Momentálne s touto liečbou začínam.*

Pravdaže, bol to pre nás veľký šok a spolu s Williamom robíme všetko pre to, aby sme to spracovali a zvládli v súkromí, v rámci našej mladej rodiny. Ako si isto viete predstaviť, vyžadovalo si to čas. Zotaviť sa z náročnej operácie, aby som mohla začať s liečbou, si vyžadovalo čas. Čo je však najdôležitejšie, vyžadovalo si od nás čas vysvetliť to Georgeovi, Charlotte a Louisovi spôsobom, ktorý bol pre nich vhodný, a ubezpečiť ich, že to zvládnem. Ako som im povedala, cítim sa dobre a každým dňom som silnejšia vďaka tomu, že sa sústredím na to, čo mi pomôže vyliečiť sa, a to v mysli, na tele aj na duchu.

Stojí pri mne William a aj to je pre mňa veľkým zdrojom útechy a uistenia. Rovnako ako láska, podpora a vládnosť, ktoré mi mnohí z vás prejavili. Obaja si to veľmi ceníme. Azda pochopíte, že ako rodina teraz potrebujeme čas, priestor a súkromie počas obdobia, keď dokončím liečbu. Práca mi vždy prinášala ohromnú radosť a teším sa, že sa k nej vrátim, keď budem môcť, no nateraz sa musím sústrediť na to, aby som sa plne zotavila.

Zároveň myslím na všetkých, ktorých život ovplyvnila rakovina. Všetci, ktorí čelíte tejto chorobe, v akejkoľvek forme, prosím, nestrácajte vieru ani nádej. Nie ste v tom sami.

Po týždňoch špekulácií sa ohromený národ dozvedel, že Catherine, princezná z Walesu, sa lieči na rakovinu. V televíznom prejave pôsobila budúca kráľovná odhodlane. Jej odvalu nedokazovalo to, že nemá strach, ale to, že sa mu postavila zoči-voči. Princeznú, ktorá rozprávala o svojich starostiach o rodinu, sledoval celý svet, niektorí na telefónoch alebo na televíznych obrazovkách, iní pri bráne Canada Gate pri Buckinghamskom paláci, kde sa zhromaždili televízne štáby, aby naživo vysielali najnovšie správy. Vo videu nakrútenom kameramanom z BBC o dva dni skôr vo Windsore sedela Catherine sama na lavičke, obklopená narcismi a jarnými kvetmi, mala na

sebe čierno-biely pásikavý pulóver a na tvári iba minimálny mejkap, a odhalila svetu, že začala s preventívnou chemoterapiou.

Na druhý deň britské noviny písali o jej odvahe a krutej ľahostajnosti osudu a pripomínali nám, že aj za korunami a titulmi sa skrývajú krehkí ľudia. Noviny *The Times* uverejnili úvodník s názvom *Odvaha princeznej Catherine*, v ktorom poznamenali, že „princezná z Walesu si počas zotavovania z rakoviny zaslúži súcit a súkromie“.

Text pokračoval: „Správa, ktorú v krátkom videu verejnosti pokojne oznámila sama princezná, nám pripomína, aká je rakovina nepredvídateľná a ako udiera bez ohľadu na vek, postavenie alebo okolnosti. Len minulý mesiac kráľ Karol odhalil, že mu diagnostikovali rakovinu, preto by teraz nikto nemal upierať kráľovskej rodine súkromie a ohľaduplnosť, ktoré im právom patria v tomto dvojnásobne náročnom období.“

Bulvárne noviny *Sun* sa vo svojom editoriáli vyjadrili v podobnom duchu: „Naše srdcia sú s Kate, rovnako ako s Williamom, Georgeom, so Charlotte a s Louisom aj so zvyškom jej širšej rodiny.“

Po oznámení zdravotného stavu princeznej sa roztrhlo vrece s odkazmi vyjadrujúcimi podporu. Medzi prvými, ktorí na túto správu reagovali, bol britský predseda vlády Rishi Sunak. „Zotavujúca sa princezná z Walesu má lásku a podporu celej krajiny,“ povedal. „Svojím dnešným vyhlásením preukázala nesmiernu odvahu.“ Sir Keir Starmer, líder Labouristickej strany, vyhlásil: „Každá diagnóza rakoviny je šokujúca. Môžem si však len predstavovať dodatočný stres, ktorý vyvolá taká správa uprostred bulvárnych špekulácií, ktorých sme boli svedkami v uplynulých týždňoch.“ Prezident USA Joe Biden tiež vydal úprimné vyhlásenie: „Spolu s Jill sa pridávame k miliónom ľudí na celom svete, ktorí sa modlia za vaše plné zotavenie, princezná Kate.“ Jeho manželka, Dr. Jill Bidenová, uverejnila na sociálnej sieti X jednoduchý komentár: „Ste statočná a ľúbime vás. Jill.“

Catherinin odchod do ústrania a rozruch, aký to vyvolalo, v plnej nahote odhalili, aká významná je jej úloha v kráľovskej rodine. Správa

o jej hospitalizácii získala celosvetovú pozornosť a informácia, že k plneniu kráľovských povinností sa vráti odhadom po Veľkej noci, vyvolala príval špekulácií o jej zdravotnom stave a pevnosti jej manželstva. Volanie paláca po súkromí uprostred búrky dohadov iba zvýraznilo mieru fascinácie a obáv verejnosti. Stiahnutie fotografie uverejnenej na Deň matiek, pretože bola digitálne upravená, a Catherinino následné ospravedlnenie iba podporili odvíjajúcu sa drámu.

Správa o pokuse preniknúť do jej zdravotných záznamov v súkromnej nemocnici London Clinic rozvírila ďalšie špekulácie, ktoré vyvrcholili po Catherininom hrdinskom vyhlásení na videu. Jej dôstojné oznámenie utálo vír klebiet pravdou. Sociálne siete a isté oddelenia mainstreamových médií svojím šialenstvom akoby zahnali princeznú do kúta. Následky jej videa však boli nedozerné a vynútili si ospravedlnenie od tých, ktorí brali okolnosti na ľahkú váhu. Stephen Colbert, moderátor televízneho programu *The Late Show with Stephen Colbert*, vysielaného na kanáli CBS, vyjadril svoju ľútosť nad poznámkami, ktorými si robil žarty z princeznej a klebiet. Colbert vo svojej šou uvažoval o povahe svojej práce a pripustil, že medzi komédiou a ohľaduplnosťou je tenká hranica.

V reakcii na Catherininu zraniteľnosť sa zároveň v národe objavila sila a súcít, ktoré ho zjednotili, rovnako ako celý svet, v nádeji a súdržnosti s ňou, Williamom a ich rodinou.

ÚVOD

Keď bola Kate Middletonová dieťa, sotva by niekto predpokladal, že sa raz stane princeznou. Toto postavenie bolo vyhradené pre príslušníkov kráľovských rodín alebo pre šľachtické dcéry, aristokratky, ako bola lady Diana Spencerová, ktorá sa vydala za princa Charlesa päť mesiacov pred Catherininým narodením.

Počas tohto storočia však vnímanie monarchie doma aj v zahraničí prešlo priam seizmickou transformáciou. Kráľovské svadby, kedysi – slovami viktoriánskeho novinára Waltera Bagehota – „skvelá verzia univerzálneho faktu a ako taká púta pozornosť ľudstva“, sa už neobmedzujú na zväzky iba v rámci určitej spoločenskej triedy.

V máji 2004 sa neurodzená Mary Donaldsonová, ktorá sa narodila v Austrálii rodičom pôvodom zo Škótska, vydala za dánskeho korunného princa Frederika. Na obrade, ktorý sa konal v Kostole Panny Márie v centre Kodane, sa zúčastnili desiatky príslušníkov kráľovských rodín a hodnostárov z celého sveta. Princ sa s touto študentkou z Tasmánie zoznámil na Letných olympijských hrách v Sydney v roku 2000, keď sa zastavil v bare Slip Inn, v ktorom pracovala. Ako manželka nového kráľa Frederika X. sa 14. januára 2024 po nečakanej abdikácii kráľovnej Margaréty II., vtedy najdlhšie vládnucej žijúcej panovníčky v Európe, po päťdesiatich dvoch rokoch na tróne, stala kráľovnou Máriou Dánskou.

V susednom Nórsku bol sobáš korunného princa Haakona, dediča nórskeho trónu, v auguste 2001 s neurodzenou ženou, ktorá sa stala korunnou princeznou Mette-Marit, pomerne kontroverznejší. Kráľovská nevesta, predtým známa ako Mette-Marit Tjessemová Høibyová, bola predtým čašníčka a slobodná mamička vtedy štvorročného syna. S princom ju zoznámili ich spoloční priatelia v roku 1999 a svoje zasnúbenie oznámili v decembri 2000. Bývali spolu až do svadby, ktorá sa konala o osem mesiacov neskôr, čo sa takisto stretlo s nevôľou. Princezná sa netajila so svojím „divokým“ životom v minulosti a požiadala médiá, aby jej umožnili začať odznova.

Na rade bolo Spojené kráľovstvo. Na Univerzite v St. Andrews sa v roku 2001 študentka dejín umenia Kate Middletonová znovu stretla so svojím budúcim manželom princom Williamom, následníkom britského trónu, a zamilovala sa doňho. Poznali sa ešte zo školských čias, keď obaja navštevovali súkromné školy: on Eton a ona školu v Marlborough. „V tých časoch viedli čulý spoločenský život, preto sa poznali,“ vyjadril sa zdroj blízky rodine. Aj oni porušili „tradíciu“, užívali si dlhé randenie a žili spolu ešte pred tým, než sa 29. apríla 2011 vo Westminsterском opátstve zosobášili.

V britských a európskych dejinách panovníci a vlády využívali kráľovské sobáše ako užitočný nástroj na zabezpečenie strategických spojení. Často to bývali zväzky dohodnuté a odsúhlasené z politických dôvodov ešte v čase, keď boli tí, ktorých sa týkali, neploletí, ba dokonca deťmi. Zásnuby prostredníctvom zástupcu boli na európskych kráľovských dvoroch v stredoveku aj neskôr úplne bežné. Láska medzi zúčastnenými stranami, ak sa vôbec rozvinula, sa vnímala ako nečakaný bonus a určite sa nepovažovala za nevyhnutnú.

Na city jednotlivcov sa mnoho ráz neprihliadalo, čo viedlo k nevhodným spojeniam a smútku tých, ktorí uviazli v takýchto zväzkoch. Iní z tejto situácie jednoducho vyťažili to najlepšie. To možno vysvetľuje, prečo malo toľko princov milienky a ich manželky si užívali tajné a nedovolené aférky. Do značnej miery sa to tolerovalo ako

súčasť dohody. Od všetkých strán sa očakávala diskrétnosť a zachovanie statusu quo.

V podmienkach britskej aristokracie sa za neurodzených občanov považujú osoby, ktoré nie sú držiteľmi dedičného titulu ani nepatria k šľachte, teda v zásade osoby, ktoré nepatria do šľachtickej rodiny ani nie sú príslušníkmi britskej šľachty. Po stáročia sa pre členov britských a európskych kráľovských rodín považovalo za neprijateľné, aby sa sobášili s neurodzenými ľuďmi. Preto boli takéto manželstvá – zvyčajne založené na láske – zriedkavé, a ak k nim predsa len došlo, prijímali sa iba s nevôľou. Tieto takzvané morganatické (nerovné) manželstvá boli zatažené právne záväznými námietkami, z ktorých najdrakonickjšou bolo to, že manželskému partnerovi alebo deťom, ktoré z týchto zväzkov vzišli, zákon bránil zdediť kráľovské postavenie, status alebo privilégia.

Na začiatku 20. storočia sa však politické tendencie a spoločenská scéna postupne menili. Prvá svetová vojna v podstate ukončila mocenskú hru dohodnutých kráľovských sobášov, ako ju praktizovala kráľovná Viktória. Koniec koncov, užívala si svoju úlohu európskej vladárky a moc, ktorú jej a jej krajine dodávala v poslednej tretine 19. storočia. Ku koncu svojej dlhej vlády mala viac než tridsať vnúcat a ich sobáše, z ktorých sa v mnohých osobne angažovala, pomohli Spojenému kráľovstvu udržať si celosvetový vplyv.

Viktóriina smrť v roku 1901 znamenala koniec tohto zasahovania do manželskej diplomacie. Jej nástupca Eduard VII. sa viac sústredil na diplomatické zmluvy, ako je napríklad Srdečná dohoda (po franc. *Entente Cordiale*) o kolóniách, uzavretá v roku 1904, v ktorej zohral kľúčovú úlohu a pomohol ukončiť nepriateľstvo medzi Spojeným kráľovstvom a Francúzskom. Neskôr vydláždila cestu ich diplomatickej spolupráci proti nemeckým tlakom v desaťročí, ktoré predchádzalo prvej svetovej vojne.

Pred tým, než Spojené kráľovstvo 28. júla 1914 vstúpilo do vojny, vo viac ako dvadsiatich ôsmich krajinách po celej Európe vládol

panovník, a to kráľ, kráľovná alebo iná kráľovská postava s ekvivalentným postavením ako hlava štátu. Vo vojne zahynulo viac ako deväť miliónov zo šesťdesiatich miliónov príslušníkov vojenských jednotiek. Tí, ktorí sa po jej konci vrátili domov zo zákopov, a tí doma, ktorí stratili svojich milovaných, volali po radikálnej politickej zmene.

Monarchie sa rúcali ako domino. Zrútili sa štyri veľké ríše: Ruská ríša v roku 1917, Nemecká a rakúsko-uhorská v roku 1918 a osmanská v roku 1922. Nezavislé republiky vznikli v Rakúsku, Československu, Estónsku, Maďarsku, Lotyšsku, Litve a Turecku. Pracujúca trieda sa dožadovala svojho hlasu a volených lídrov, ktorí sa im mali zodpovedať, namiesto starého poriadku. Formovali sa republiky a tí panovníci, ktorí si trón udržali, museli súhlasiť so zmenami, inak riskovali, že budú zosadení ako ruský cár Mikuláš II.

Zvyčajná zásoba nemeckých princezien, považovaných za vhodné kráľovské nevesty, sa s právami statkárskej šľachty stenčovala. Vzhľadom na to, že Spojené kráľovstvo predchádzajúce štyri roky neúnavne bojovalo s Nemeckom, kráľovi Jurajovi V. dôrazne odporúčali, aby sa zbavil svojho rodového mena Saxe-Coburg-Gotha a zmenil si ho na Windsor. Takisto mal pocit, že bude lepšie, ak si jeho synovia vyberú britské nevesty, nie dcéry vinných „despotov“.

Znamenalo to, že lady Elizabeth Bowesová-Lyonová, škótsku aristokratku pochádzajúcu zo škótskej kráľovskej rodiny, považovali za dokonalú manželku pre kráľovho druhého syna Alberta, známeho v rodine ako Bertie, vojvodu z Yorku a neskoršieho kráľa Juraja VI. Bolo to skvelé spojenie, keďže Elizabeth vnímali ako silnú ženu, ktorá stojí za koktajúcim a nesmierne plachým princom, ako záchrankyňu monarchie po abdikačnej kríze v roku 1936 a ako maják nádeje počas druhej svetovej vojny.¹

Predkovia Kate Middletonovej pochádzali zväčša z anglickej pracujúcej triedy a strednej vrstvy. Boli medzi nimi baníci, tesári a farmári, ktorých životy sa ani zďaleka nepribližovali jej zvýhodnenému

detstvu. V jej rodokmeni však možno nájsť aj vplyvné postavy, ako je William Petty Fitzmaurice, gróf zo Shelburnu, anglo-írsky štátnik, člen strany whigovcov. Bol britským premiérom, ktorý úspešne dohodol mierovú zmluvu s Georgeom Washingtonom v roku 1783, čím sa skončila vojna za nezávislosť USA a britská kontrola nad americkými kolóniami.

Keď sa Kate v roku 2011 vydala za princa Williama, kráľovskí odporcovia sobášov mimo šľachtického statusu boli už len vzdialenou spomienkou, no stále na ňu mierilo svetlo reflektorov ako na „neurodzenú“ osobu. Kráľovná Alžbeta II. jej udelila titul jej kráľovská výsosť Catherine, vojvodkyňa z Cambridgea, a z Williama sa stal vojvoda z Cambridgea. Neskôr, 9. septembra 2022, sa stala iba desiatou princeznou z Walesu od roku 1328, keď sa z jej manžela stal princ z Walesu po tom, čo jeho otec Karol III. nastúpil na trón. Tento čestný titul, ktorý sa udeľuje po sobáši, za normálnych okolností, ale nie vždy, patrí manželke následníka anglického a neskôr britského trónu. Nositeľka tohto titulu sa stane ďalšou kráľovnou manželkou.²

PRVÁ KAPITOLA

ŠŤASTNÉ DETSTVO

*Ako deti trávime vonku veľa času
a to mám veľmi rada.*

CATHERINE V ROZHOVORE

S GIOVANNOU FLETCHEROVOU

V PODCASTE *HAPPY MUM, HAPPY BABY*

Vývoj Kate Middletonovej na vojvodkyňu z Cambridgea a teraz na jej kráľovskú výsosť Catherine, princeznú z Walesu, je podľa akýchkoľvek štandardov vskutku pozoruhodný. Keby sa narodila o päťdesiat rokov skôr, táto cesta by nebola možná a človek by sa s ňou stretol iba ak v rozprávkach. Nemá síce povestnú črievičku, ktorá sedí iba na jej štíhlu nôžku, no jej život v mnohých smeroch pripomína príbeh modernej Popolušky, obyčajného dievčaťa, do ktorého sa zamiluje princ.

Catherine nebola dievčina utláčaná zlou macochou a nikde niet chýru ani po rozprávkovej kmotre, no jej vzostup možno považovať za raketový. Narodila sa v chladný zimný deň 9. januára 1982 v nemocnici Royal Berkshire Hospital v Readingu. Jej rodičia Michael a Carole čakali s krstom svojho prvého dieťaťa Catherine Elizabeth Middletonovej až do leta. Pokrstili ju 20. júna 1982 v Kostole svätého Ondreja, malebnom pamiatkovo chránenom farskom kostole zo 14. storočia v Bradfielde³ v grófstve Berkshire.

Znelkou toho leta bol hit Adama Anta *Goody Two Shoes* a často sa ozýval z autorádií po celej krajine. Veľkou módou u žien boli saká s veľkými plecovými vypchávkami a natupírované účesy. U mužov to bol strih *mullet* a džínsové oblečenie. V tlači sa prvá britská premiérka Margaret Thatcherová, líderka Konzervatívnej strany, vyhrievala na výslní britského vojenského víťazstva nad Argentínou vo vojne o Falklandy. Inflácia dosiahla 9,1 percenta a nezamestnanosť stúpila na viac ako tri milióny.

Uprostred toho zmätku na ulici Fleet Street, na ktorej vtedy sídlila väčšina redakcií národných novín, boli vydavatelia posadnutí najmä jednou udalosťou: blížiacim sa narodením prvého dieťaťa princa Charlesa a Diany. Ako na povel 21. júna 1982 privítal kráľovský pár svojho tritisícdivestogramového svetlovlasého syna.

Princ a princezná sa na fotografii na schodoch súkromného Lindovho krídla Nemocnice Panny Márie v Paddingtone tvárili šťastne, no nemohlo to byť ďalej od pravdy. Diana mala bolesti a pôrod jej museli vyvolať, pretože už nedokázala čeliť tlaku médií. „Začínalo to byť neznesiteľné,“⁴ vyjadrila sa. O niekoľko dní, po informovaní kráľovnej, princ a princezná oznámili, že svojmu synovi dali meno William Arthur Philip Louis. Stal sa druhým následníkom britského trónu.

Keď si Michael a Carole Middletonovci odnášali maličkú Catherine domov, pred nemocnicou neboli nijaké zátarasy ani fotografi, no jej rodina ju rovnako opatrovala a tešila sa z nej. Šikovné a pekné dieťa vychovávali pracovití rodičia, ktorí pôsobili v rozvíjajúcom sa leteckom priemysle. Keď mala Catherine asi dva roky, jej otec Michael sa dočkal významného povýšenia na seniorskú manažérsku pozíciu leteckého dispečera v British Airways. Jediným háčikom bolo to, že miesto sa nachádzalo v hlavnom meste Jordánska Ammán. Zmluva mala byť na dva a pol roka, a tak sa Catherinini rodičia postavili čelom výzve, ktorú vnímali ako vzrušujúce dobrodružstvo, a po dôkladnom zvážení sa rozhodli aj s celou rodinou presťahovať sa na nové pôsobisko v cudzine.

Bol to odvážny krok, pretože Jordánsko sa v tom čase zmiatelo v značných politických nepokojoch. Konali sa tam rozsiahle protesty, ich centrom bol najmä Ammán, zvlášť na Yarmouk University, na ktorej sa študenti masovo dožadovali zmeny. Hrozilo, že tieto volania o chudobe a inflácii destabilizujú vládu kráľa Husajna bin Talála. Hoci bol konštitučným, nie absolutistickým panovníkom ako tí v susedných krajinách, Husajn si udržal značné riadiace a legislatívne právomoci, a ak sa ocitol pod tlakom, ukázal, že sa nebojí ich použiť.⁵

I keď Michael sa nemohol sťažovať na plat, navyše podporený príspevkom na presídlenie, jeho rodina si nemohla vyskakovať. Od mája 1984 si prenajímali skromný rodinný dom s tromi spálňami za tristo libier mesačne v elegantnej štvrti Um Uthaina v oblasti Zahran na juhovýchode Ammánu. Po ich odchode sa tento dom stal sídlom pediatrickej kliniky. Pre rodinu to však bolo „veľmi šťastné obdobie“ napriek tomu, že Michaelova úloha v British Airways bola veľmi náročná. Počas jedných Vianoc musel ostať v Jordánsku, zatiaľ čo Carole s dvoma malými dcérami Catherine a Pippou sa vrátila do Spojeného kráľovstva, do ich domova v dedinke Bradfield Southend v grófstve Berkshire.⁶

Nicola Nijmehová, majiteľka ich domu v Jordánsku, ktorá v ňom neskôr začala pracovať ako pediatrička, má na Michaela z čias, keď pracoval na letisku v Ammáne, príjemné spomienky. „Nosieval biele šortky a jazdieval na bielej Toyote s výrazným znakom British Airways,“ spomínala. Hana Hashwehová, jordánska agentka British Airways, ktorá spolupracovala s pánom Middletonom, ho opísala ako „čínorodého, nesmierne čestného a bezúhonného človeka“.⁷

Ako trojročná sa Catherine v novátorskej škôlke ocitla v pestrej zmesi kultúr. Jej spolužiaci pochádzali z rozličných kútov sveta vrátane Jordánska, Spojeného kráľovstva, Japonska, Indie, Indonézie a Ameriky. Vďaka tomu sa stretávala s množstvom rôznych prostredí a tradícií. Hoci v jej triede bolo iba dvanásť detí, každé ráno

sa stretávali vo väčšej skupine, aby sa venovali základom arabčiny, a tak sa jej rané kultúrne vzdelávanie obohacovalo.

Vizionárska zakladateľka škôlky Assahera a zároveň učiteľka v nej Sahera al-Nabulsiová požiadala deti, aby utvorili kruh a recitovali oblúbenú detskú riekanku *Incy Wincy Spider* v angličtine aj v arabčine. „Aby sme zlepšili ich arabčinu, ponorili sme sa do verša z *Koránu*,“ spomínala si Sahera. „A potom sme si rozprávali príbehy o druhoch proroka, ako bol Umar ibn al-Chattáb, a zdôrazňovali sme hodnoty úcty a lásky.“⁸ Školské oslavy náboženských sviatkov podľa očakávania predstavovali farebný koktail kultúr. Na Vianoce prevzala pani al-Nabulsiová na seba úlohu Santa Clausa. Sviatok prerušenia pôstu, íd al-fitir, ktorý sa slávi po skončení ramadánu, zasa spestrilo bubnovanie bubnov.

Znamenalo to, že Catherine, ktorá je presvedčená, že skúsenosti v prvých rokoch detstva majú vplyv aj na život v dospelosti, strávila polovicu toho obdobia v cudzej krajine, ponorená do rozmanitých kultúr s vrstovníkmi z mnohých krajín a rozličných vierovyznaní. Odborníci sú toho názoru, že deti, ktoré sa s takouto rozmanitosťou stretli už vo veľmi skorom veku, si vyvinú lepšie a silnejšie sociálne zručnosti a sú vnímavejšie k tým, ktorí rozprávajú iným jazykom než ich rodičia, a prejavujú väčšie kultúrne povedomie a akceptovanie globálneho sveta.

Do škôlky chodievala po dcéry najmä Carole, no pani al-Nabulsiová si spomína, že keď namiesto nej prišiel po ne Michael, dievčatá sa radostne rozžiarili a zaraz sa k nemu nadšene rozbehli.⁹ Za múrmi škôlky ich čakali dobrodružstvá na miestach, ako je kultúrne centrum Haya Cultural Centre, ktoré otvoril kráľ Husajn v roku 1976. Nachádzalo sa v ňom planetárium, hodiny varenia a herné zóny, prekypujúce životom. Bolo založené najmä na rozvíjanie zručností a schopností detí v oblasti umenia a kultúry a očividne malo vplyv aj na dospelú Catherine.

Keď sa princ William v júni 2018 zúčastnil na recepcii v amánskom sídle britského veľvyslanca v Jordánsku, stretol sa s Ra-

niou Malkiovou, výkonnou prezidentkou fondu Save the Children v Jordánsku. Povedala, že pozná dom, v ktorom počas pobytu v Jordánsku Catherine bývala, pretože teraz v ňom sídli pediatrička jej detí. „Nevravte!“ odvetil princ. „To ju nadchne. Zbožňovala to tu, naozaj. Veľmi ju mrzí, že som sem šiel bez nej.“ Catherine odvtedy cíti veľkú náklonnosť k Jordánsku a jej mladá rodina tam v roku 2020 strávila dovolenku.

Rodina Middletonovcov si život v zahraničí užívala a bola rozhodnutá vyťažiť z neho čo najviac. Michael pravidelne brával svoju rodinu na rodinné výlety do mnohých starovekých historických miest v krajine. Po oznámení zásnub Catherine a Williama v roku 2010 vyšla v médiách milá rodinná fotografia Middletonovcov z návštevy rímskych ruín z prvého storočia nášho letopočtu v Džaraši.

William sa počas samostatnej návštevy Jordánska v júni 2018 vybral k tým istým ruínám, ktoré navštívila jeho manželka ako dieťa. Cestou sa s jordánskym korunným princom Husajnom zastavili pred zväčšeninou fotografie Middletonovcov na stojane. Stojac na mieste, na ktorom vznikla táto fotografia, utrúsil: „Kvôli tejto fotke sa sem budem musieť vrátiť aj s rodinou.“ Potom ukázal na svojho svokra na fotografii: „Michael v tých žabkách vyzerá veľmi elegantne.“

Po týchto z väčšej časti šťastných rokoch sa Middletonovci podľa plánu v septembri 1986 vrátili do svojho domu vo West Berkshire. Krátko nato zapísali Catherine do prípravnej školy St. Andrew v Pangbourne, ktorú navštevovala do júla 1995. Učitelia ju opisovali ako horlivú, usilovnú a svedomitú žiačku, a to nielen v rámci učenia, ale aj v rámci športových aktivít, a bola aj známou športovkyňou a plavkyňou.

V roku 1987, keď mala Catherine päť rokov, si jej mama Carole doslova na kuchynskom stole založila firmu Party Pieces, ktorá ponúkala veci ako klobúky, tanieri, balóny a výzdobu na detské oslavy. Z firmy sa stala úspešná spoločnosť, ktorá predávala a dodávala svoj tovar po celej krajine poštou alebo online. Vo svojom sídle v Ashampsteade

v grófstve Berkshire zamestnávala štyridsať ľudí.¹⁰ Catherine sa neskôr vďaka tomuto komerčnému úspechu mohla vzdelávať na dvoch najkvalitnejších súkromných školách v Anglicku.

V roku 1990 sa spolu so sestrou pridali k miestnemu skautskému klubu Svetlušiek, s ktorým chodievali na výlety, športovali a získavali odznaky. „Bola pomerne bezstarostná,“ zhodnotila vedúca oddielu June Scutterová. „Obe boli jednoducho obyčajné deti a ničím sa nelíšili od ostatných.“¹¹ Počas štúdia v škole St. Andrew's sa u Catherine vyvinula láska k dramatickému umeniu a ako jedenásťročná v ňom bola taká dobrá, že jej zverili hlavnú úlohu Elizy Doolittlovej v školskom predstavení *My Fair Lady*. Ako trinásťročná hrala hlavnú úlohu v školskom predstavení viktoriánskej hry *Vražda v červenej stodole*.

„Mala som veľmi šťastné detstvo,“ spomínala Catherine. „Bola to zábava a mám šťastie, že pochádzam z veľmi silnej rodiny. Moji rodičia boli veľmi oddaní. Teraz ako matka si veľmi cením, koľko toho pre nás obetovali. Chodievali na všetky športové zápasy, patrili k tým, ktorí stoja za postrannými čiarami a povzbudzujú, a voľné chvíle sme vždy trávilí spolu.“¹²

Carole Middletonová, nezávislá a energická žena, nebola iba skvelou podnikateľkou, ale aj matkou, ktorá bola odhodlaná dať svojim deťom možnosť byť čo najlepšími. Postarala sa o to, že Catherine mala vysoko nastavené štandardy už od raného veku. „Mala som šťastie,“ uznala Catherine neskôr. „Rodičia a učitelia mi poskytli nádherné a bezpečné detstvo. Vždy som vedela, že ma milujú, cenia si ma a vypočujú ma.“

Jediná prekážka v jej mladom živote sa vyskytla vtedy, keď sa jej nedarilo zvyknúť si na internátnu školu Downe House, do ktorej ju zapísali. Táto typická dievčenská výberová internátna anglická škola sa dosiaľ drží medzi piatimi najlepšími školami v Spojenom kráľovstve. Pôvodne sídlila v niekdajšom dome Charlesa Darwina, potom sa v roku 1921 presťahovala do obce Cold Ash neďaleko Newbu-

ry. Školskú budovu The Cloisters s vápnom vybielenými stenami v maurskom štýle postavil architekt Maclaren Ross počas prvej svetovej vojny, neskôr k nej boli pristavané ďalšie budovy na pozemku s rozlohou viac ako štyridsaťpäť hektárov. Označuje sa za tradičnú školu zameranú na budúcnosť.

Šírili sa špekulácie, že ako žiačka tejto školy zažila Catherine šikanovanie, i keď ona sama o tom nikdy verejne nehovorila a ani to nepotvrdila. Nech sa tam však dialo čokoľvek, vskutku mala problém zapadnúť medzi tamojších študentov. Pripadala si ako outsiderka, čo je pochopiteľné, keďže jej spolužiaci chodili spolu do školy od jedenástich rokov a putá si medzi sebou vytvorili už dávno.

Catherine, ktorá sa prejavila ako vynikajúca hokejistka v školskom tíme, mala odjakživa rada tímové športy. Vďaka tomu si ľahšie nachádzala priateľov. Žiaľ, škola Downe House hokejové družstvo nemala a ako alternatívu jej ponúkla lakrosový tím. Nastala podobná situácia, tento šport jej nebol známy a cítila sa vylúčená. Skúška do tímu sa neskončila dobre a to jej privodilo ďalšie významné sklamanie.¹³

Súťaživosť jej však ostala a stále to bola dôležitá črta jej osobnosti, ako aj fungovania v jej rodine. „Myslím si, že ako rodina sme boli veľmi aktívni. Nezabudnem, ako sme sa ustavične hýbali, či už to bola chôdza, lezenie v Lake District v Škótsku, alebo plávanie už od malička,“ vyjadrila sa v podcaste *The Good, The Bad & The Rugby* (*Dobry, zly a rugby*) Mika Tindalla v septembri 2023.¹⁴ „[Rodičia] nás vždy povzbudzovali, aby sme boli fyzicky aktívni a športovali, a nabádali nás, aby sme sa venovali tímovým športom a nebáli sa skúšať nové veci,“ pokračovala.

V rozhovore o svojej láske k športu a o jeho dôležitosti pre ňu Catherine povedala, že medzi jej najkrajšie spomienky na šport v detstve patrí to, „ako som sa vrátila k hraniu hokeja alebo netballu v chladnom daždi a napadlo nám, že sme sa asi úplne zbláznili, no naozaj sme sa zabavili. Z toho pramenil aj pocit úspechu, že ste to